

Det er nogle meget, meget komplicerede sager, og derfor er det, vi foreslår, at vi nu laver en arbejdsdeling, så de større skibe kommer ind under statens tilsyn, og de mindre skibe, som det ikke kan svare sig at sejle om på den anden side af jordkloden for at skrotte, stadig væk kommer til at ligge under tilsyn ude i kommunerne.

Jeg forstår godt dem, der ikke helt forstår det der med den 2.000-ton-grænse. Men vi har jo fastsat grænsen i forslaget efter at have inddraget et antal eksperter, der siger, at det altså sådan er grænsen for, hvornår det ikke længere kan svare sig at sende færger om på den anden side af jordkloden, for så er der simpelt hen ikke skrotværdi nok i dem. Det er derfor, det foreslås som grænsen.

Jeg forstår godt dem, der med baggrund i sagen fra Esbjerg, som jo stadig væk er noget dunkel for os alle sammen – der skal være en ny besigtigelse derovre i dag – siger, at så skulle den måske være mindre. Det er vi ved at få boret ud. Om den skal være på det ene eller det andet, er jo ikke religion. Det, der er afgørende, er, at den grænse skal være lige præcis så høj eller så lav, at det ikke kan svare sig at udføre skrotningen andre steder, end hvor man skal udføre skrotningen. Det prøver vi at få boret endnu mere ud nu; vi ser, om »Silva«-sagen giver anledning til at justere den grænse, som der vist ellers, så vidt jeg kan se, ret gennemgående i høringssvarene har været opbakning til.

Så til sidst blot til hr. Jørn Dohrmanns tekniske spørgsmål om, hvorfor det er sådan en bemyndigelse, hvor der står »kan«. Hvorfor står der ikke »skal«? Det er altså noget teknisk, som jeg gerne i en anden sammenhæng vil gå nærmere ind på, men jeg kan forsikre, at det, der er meningen med det her, er selvfølgelig, at vi ændrer de her regler. Det skal ske, og det vil ske, og det er i øvrigt også i god forståelse med Kommunernes Landsforening, som er helt enig med os i det snit, der ligger her.

Kl. 12.40

Til sidst blot et svar på fru Anne Grete Holmsgaards spørgsmål: Vil ministeren protestere over for Frankrig i anledning af den nye sag med »Clemenceau«? Der vil jeg sige, at jeg synes, at det, der har været helt afgørende her, også har været at prøve at få samlet alle EU-landene, og der var Frankrig jo også med, så Frankrig er principielt med på det spor, vi er.

Der forstår jeg så også på de sidste ritzautelegrammer, at uanset der nu er noget forvirring

om, hvorvidt man har nægtet skibet gennemsejling af Suezkanalen, så har Ægypten i hvert fald skrevet til den franske regering, må man tro, og krævet, at Frankrig fremlægger alle de relevante dokumenter, som Baselkonventionen kræver. Det er altså, fordi der er noget usikkerhed omkring hangarskibe og den slags skibe – der er nogle særlige regler for krigsskibe – og der er en uklarhed der, som så skal afklares.

Men det, vi må holde os til, er, at det internationale spor, de regler, der gælder, skal følges. Det er det, der har været linjen hele vejen igennem, samtidig med at vi forsøger at styrke de internationale regler. Så jeg synes ligesom på nuværende tidspunkt, at vi følger den sag meget nøje, og Miljøstyrelsen har så sent som i går været i kontakt med de franske myndigheder, men jeg synes ikke, der umiddelbart er en oplagt anledning til at foretage sig yderligere lige nu.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kender ikke reglerne så meget i detaljer, at jeg kan sige noget om, hvorvidt forsvaret så har fået sin lille undtagelse i de internationale regler, men selv om de skulle have fået det, er det et vanvittigt dårligt signal fra Frankrigs side, at man sender et stort skib, et hangarskib, til op-hugning, til skrotning, i Indien.

Nu er det stadig væk noget uklart, om Egypten standser det. Jeg synes, det vil være rigtig flot, hvis Egypten standser det, også fordi det siger noget om, at der altså også er miljømyndigheder i den tredje verden, som er optaget af det her og bekymrede over det.

Men jeg synes, det er vigtigt, at ministeren protesterer over for Frankrig. Jeg forstår godt, at man selvfølgelig skal have gennemgået, om der er et smuthul, og at det selvfølgelig vil have betydning for, hvordan man formulerer sin protest, men jeg synes, det er vigtigt, at den danske minister giver lyd fra sig over for Frankrig, sådan at det også kan høres officielt og ses af avis-læsere og tv-seere.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Den danske miljøstyrelse har som sagt været i kontakt med de franske myndigheder i går. Frankrig kender de danske holdninger. De er fremført så sent som den 23. juni på rådsmødet i EU-kredsen, hvor Frankrig jo som sagt også bakker op om Danmark. Så vi må jo have boret lidt mere ud, hvad det er for en konkret sag, vi har at